

Ἐπίλογος

Ἐπίλογος

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων εἶναι ἡ μόνη αὐτοφυῆς καὶ γηγενῆς εἰς τὴν ἀγίαν Γῆν Ἐκκλησία, διατηρήσασα, καθότι Ὁρθόδοξος, τὴν διὰ πολλῶν αἰώνων τηρηθεῖσαν ἀναλλοίωτον Ὁρθόδοξον Πίστιν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Πατέρων. Αἱ λοιπαὶ χριστιανικαὶ ὁμολογίαι καὶ κοινότητες, ἔχουσαι τὴν ἀπώτατην αὐτῶν ἀναφορὰν εἰς τὰς ἐθνικὰς ἢ συγκεντρωτικὰς, ἔξωθεν τῆς ἀγίας Γῆς, ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν διοικήσεις, τὰς ὁποίας ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῇ ἀντιπροσωπεύουν, σαφῶς ὑπολείπονται τοῦ σπουδαίου ρόλου, τὸν ὁποῖον διαδραματίζει ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων, τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος. Ὁ ἑλληνικὸς χαρακτήρ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, πέραν τῆς ἀμέσου ἱστορικῆς ἀναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν καταγωγὴν τῶν πρώτων ἐν Παλαιστίνῃ Χριστιανῶν, ἐπειδὴ ἐμπνέει τὸ Πατριαρχεῖον τῆς ἀγίας Σιών διὰ τῆς οἰκουμενικότητος τοῦ Ὁρθοδόξου Ρωμέηκου, πνευματικοῦ καὶ χριστοκεντρικοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀγίων Πατέρων, ὑπεραιρόμενος στενῶν ἐθνικῶν δεσμεύσεων, ἐξασφαλίζει κατὰ τοῦτο καὶ τὴν οἰκουμενικότητα καὶ τὸ εἰς ἅπαντας προσβατὸν τῶν Πανσέπτων Προσκυνημάτων. Αἱ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πολεμικαὶ συρράξεις εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τὰ παρεπόμενα προβλήματα ὠδήγησαν εἰς τὴν, εἰσέτι συνεχιζομένην, ἀποψίλωσιν τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῇ. Ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία ἔχει, παρὰ ταῦτα, τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἐπὶ τῆς καθοδηγήσεως τοῦ ποιμνίου αὐτῆς εἰς νομὰς σωτηρίους καὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ λειτουργικοῦ χαρακτήρος τῶν Προσκυνημάτων, παρὰ τοῖς ὁποίοις αἱ τὴν Ἀλήθειαν ἀναζητοῦσαι ψυχαί, ἐντοπίων καὶ προσκυνητῶν, εὐρίσκουσι τὸν Καλὸν αὐτῶν Ποιμένα, ἐκεῖ ὅπου Οὗτος διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως «σωτηρίαν εἰργάσατο ἐν μέσῳ τῆς γῆς» (Ψαλμ. 73, 12).